U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **S. D.,** zastoupený advokátem Mgr. Ing. Lukášem Prudilem, Ph. D., se sídlem Bašty 2, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 10. 2004, sp. zn. 36 Az 865/2003,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti v záhlaví označenému rozsudku krajského soudu, kterým soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR (dále jen „žalovaný“) ze dne 6. 10. 2003, č. j. OAM-3337/VL-10-ZA04-2003, jímž bylo rozhodnuto, že se stěžovateli neuděluje azyl, neboť nebyly shledány důvody pro jeho udělení ve smyslu ustanovení § 12, § 13 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb., o azylu.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Ze spisu vyplývá, že výše označený rozsudek Krajského soudu v Brně vyhlášený dne 26. 10. 2004 byl stěžovateli zaslán na adresu Ž. 241, Ú. u. B.. Tuto zásilku se nepodařilo stěžovateli v den doručování doručit a byla dne 16. 11. 2004 uložena na poště (doručenka na č. l. 17). Stěžovatel si tuto zásilku vyzvedl podle doručenky až dne 2. 12. 2004.

Vzhledem k tomu, že s. ř. s. neobsahuje komplexní úpravu doručování, je na posuzovaný případ třeba využít odkazu na použití občanského soudního řádu dle § 42 odst. 5 s. ř. s., podle něhož se pro způsob doručování obdobně užijí předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 4 občanského soudního řádu pak platí, že nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Krajský soud tedy postupoval v souladu s tímto ustanovením občanského soudního řádu a vyznačil na předmětném usnesení, že nabylo právní moci deset dnů po uložení, tedy 26. 11. 2004.

Tento den se také pokládá za den doručení ve smyslu běhu lhůty k podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s., který stanoví, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů od doručení napadaného rozhodnutí. Podle poslední věty tohoto odstavce nelze zmeškání této lhůty prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den, kdy nastala fikce doručení podle § 46 odst. 4 občanského soudního řádu, v případě rozsudku napadeného nyní posuzovanou kasační stížností tedy pátek dne 26. 11. 2004, a lhůta dvou týdnů tak skončila v pátek dne 10. 12. 2004. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 16. 12. 2004, jak vyplývá z obálky, v níž byla kasační stížnost krajskému soudu doručena (č. l. 24), tedy byla podána opožděně. Na této skutečnosti nic nemění ani fakt, že si stěžovatel vyzvedl napadený rozsudek na poště až dne 2. 12. 2004, jak vyplývá z výše uvedeného a jak připomíná ve svém přípise ze dne 24. 1. 2005 i právní zástupce stěžovatele.

Samotná skutečnost, že si stěžovatel napadený rozsudek vyzvedl na poště až dne 2. 12. 2004, již ovšem nemohla nic změnit na běhu lhůt rozebraném výše, který je striktně určen procesními předpisy vážícími Nejvyšší správní soud a neumožňujícími mu prominout zmeškání lhůty, již je podle těchto zákonných ustanovení nutno za zmeškanou považovat.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.].

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. 2. 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu